

[Larsen-Ledet]

Folketinget er i dag blevet præsenteret for en tekstanmærkning, hvorefter undervisningsministeren vil nedlægge læreruddannelsen i Ranum og i stedet etablere en socialpædagogisk uddannelsesinstitution. Indholdsmæssigt adskiller tekstanmærkningen sig ikke væsentligt fra den tekstanmærkning, som undervisningsministeren efter en debat her i salen den 14. december 1983 trak tilbage, sådan at sagen med ministerens ord – jeg citerer fra Folketingstidende 1983-84 (1. samling), sp. 3604 – kunne »foregå med manér«.

Forud for ministerens beslutning om at trække tekstanmærkningen tilbage var der foregået en debat her i salen, hvoraf det fremgik, at grundlaget for at træffe beslutninger angående den nordjyske seminariesituation ikke var tilstrækkeligt oplyst eller velfunderet. Ifølge Folketingstidende 1983-84 (1. samling) den 14. december 1983, sp. 3587-3588, sagde fru Dorte Bennedsen bl.a. under debatten, at sagen var blevet noget rod, og at vi skyldte de mennesker og institutioner, der måtte blive berørt, at vi ikke jaskede sagen igennem.

Fru Mette Groes sagde – stadig ifølge Folketingstidende, 1983-84 (1. samling) den 14. december 1983, sp. 3589:

»Alle praktiske og reelle grunde taler altså for, at sagen udsættes, og at spørgsmålet stilles i bero, indtil man kan påvise at have fundet varige løsninger på problemerne.«

Når jeg trækker disse eksempler fra en tidligere debat frem, er det for at tydeliggøre grundlaget for, at tekstanmærkningen blev trukket tilbage sidste gang, nemlig at grundlaget for at træffe en beslutning er for tyndt.

Umiddelbart efter denne debat i folkettinget, som altså resulterede i, at ministeren trak sin tekstanmærkning tilbage og samtidig lovede, at der ikke ville blive truffet beslutninger i denne sag uden en forudgående politisk debat her i salen, blev der som bekendt udskrevet valg. Det er klart, at i et valg bliver også det spørgsmål berørt, og i hvert fald i det nordjyske område har spørgsmålet selvfølgelig været inde i debatten. Jeg kan sige, at på trods af alle partiskel lykkedes det faktisk at udarbejde et debatoplæg med tilslutning af en gruppe nordjyske folketingsmedlemmer, hvor samtlige partier var repræsenteret. I vor naivitet – sådan kan det måske i dag forekomme – tog vi ministeren på ordet og indledte den politiske debat, der var lagt

op til i forhandlingerne her den 14. december 1983.

Vi fremlagde så sent som torsdag i sidste uge vores debatoplæg til ministeren, ligesom vi har sendt oplægget til de berørte seminarier. Jeg må erkende, at jeg gik i hvert fald forholdsvis optimistisk fra det møde med ministeren, fordi jeg trods alt havde fået opfattelsen af, at ministeren var indstillet på en politisk dialog i dette spørgsmål. Nu kan jeg ikke lade være at spørge mig selv, om ministeren hele tiden har haft denne tekstanmærkning liggende i sin skrivebordsskuffe og dermed i virkeligheden har spildt ikke alene vores, men også sin egen kostbare tid med at føre en i realiteten ligegyldig debat, i betragtning af at ministeren måske allerede havde lagt sig fast på en såkaldt løsning. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men der kan i hvert fald være grund til at formode det.

Jeg skal undlade at gisne om, hvilke motiver ministeren eventuelt kan have haft til at undlade at lægge denne tekstanmærkning frem i den åbne debat, som ministeren selv egentlig havde lagt op til før jul, men det er i hvert fald en kendsgerning, at fremkomsten af denne tekstanmærkning sker på så sent et tidspunkt, at der ikke har været nogen som helst mulighed for at føre en saglig og kvalificeret politisk debat om indholdet. Jeg er ret målløs over en sådan optræden, og jeg synes, den fremgangsmåde er meget beklagelig. Derfor mener jeg, at ministeren bør trække sin tekstanmærkning tilbage i dag, lige så vel som ministeren gjorde det den 14. december 1983.

Jeg er udmærket klar over, at ministeren i dag muligvis kan mønstre et flertal her i salen for sin tekstanmærkning, hvilket ministeren ikke ville have kunnet den 14. december 1983, men det er vel for så vidt de principper uvedkommende. Undervisningsministeren brugte i hvert fald ikke den begrundelse, at ministeren ville undgå at blive stemt ned, da ministeren sidste gang trak tekstanmærkningen tilbage med den begrundelse, at han efter debatten godt kunne se, at det vist ikke kunne være den rigtige måde at gøre tingene på.

Jeg synes, det tjener ministeren til ære, at han var modtagelig for den debat og for de argumenter, der fremførtes under debatten her i salen, og jeg mener, det er helt misfor-